

РИК РИЪРДЪН

ПЪРСИ
ДЖАКСЪН
И БОГОВЕТЕ НА ОЛИМП

КНИГА ВТОРА

МОРЕТО НА ЧУДОВИЩАТА

Превод от английски Владимир Молев

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие: *The Sea of Monsters*
Text copyright © 2006 Rick Riordan
Map copyright © 2009 Antonio Caparo
Permission for this edition was arranged through the Nancy Galt Literary Agency.

Превод Владимир Молев
Редактор Вихра Василева
Коректор Таня Симеонова

Издава „Егмонт България“ ЕАД
1142 София, ул. „Фритьоф Хансен“ 9
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2022
Тираж: 1500 бр.
ISBN 978-954-27-2829-0

*На Патрик Джон Риърдън –
най-добрия разказвач в семейството*

НАЙ-ДОБРИЯТ МИ ПРИЯТЕЛ ИЗБИРА СВАТБЕНА РОКЛЯ

Кошмарът започваше така:

Намирах се на пуста улица в градче на брега на морето. Беше посред нощ. Вилнееше буря. Палмите покрай пътя се огъваха от силния вятър. От двете ми страни се издигаха розови и жълти къщи с капаци по прозорците. В края на улицата, отвъд хибискусите, бушуваше океанът.

Флорида. Бях сигурен, че е Флорида, макар че никога не бях ходил там.

Изведнъж се разнесе тропот на копита. Обърнах се и видях Гроувър, който тичаше така, сякаш хрътките на Хадес бяха по петите му.

Да, „копита“ казах.

Гроувър беше сатир. От кръста нагоре приличаше на обикновен несъразмерен тийнейджър, с пъпки и рехава брадичка. Вярно че ходеше малко странно, но ако не го хванете без панталони (което не ви препоръчвам), изобщо не бихте заподозрели, че не е човек. Широките джинси и кецовете прикриваха копитата му и козината по краката.

Гроувър беше най-добрият ми приятел в шести клас. Миналото лято заедно с него и едно момиче – Анабет, преживяхме страхотни приключения и успяхме да спасим света. После Гроувър се отправи на опасно пътешествие, от което нито един сатир не се беше върнал

жив, и оттогава не го бях виждал.

В съня ми козята му опашка подскочаше, а той държеше кецовете в ръцете си – събуваше ги винаги когато му се налагаше да тича. Препускаше покрай малките заведения за туристи и бараките за сърфове под наем, а вятърът превиваше палмите почти до земята.

Гроувър беше ужасен от това, което го преследваше. Идваше откъм плажа. По козината му имаше пясък. Беше избягал отнякъде. Опитваше се да се измъкне от нещото, което беше по петите му.

Над тътена на бурята се разнесе страховито ръмжене. Иззад сатира се надигна огромен силует. Удари се в една улична лампа и крушката се пръсна с порой от искри.

Гроувър се препъна, трепереше от страх.

– Трябва да се измъкна! – шепнеше си той. – Трябва да ги предупредя!

Не виждах ясно какво го преследва, но чувах как нещото мърмори и проклина. Земята под краката му трепереше. То приближаваше. Гроувър зави рязко зад ъгъла и спря. Беше се озовал в двор, пълен с магазини. Нямаше време да изтича обратно. Ураганният вятър беше отворил най-близката врата. Над зацапаната витрина висеше надпис: „Булчински бутик „Свети Августин“.

Гроувър влетя вътре и се шумугна зад една закачалка с булчински рокли.

Великанският силует стигна до бутика. Усетих миризмата, която лъхаше от него – отвратителна смесица от мокра вълна, гнило месо и онзи странен кисел мирис на чудовище: като на скункс, хранен само с боб и люти чушки.

Гроувър трепереше зад роклите. Сянката отмина.

Настана тишина, чуваше се само плющенето на дъжда. Гроувър си пое дълбоко дъх. Чудовището не го беше забелязало.

Блесна светкавица. Витрината на магазина се разлетя на парчета и се разнесе гръмогласен вик:

– Хванах те!

Изправих се рязко в леглото. Треперех.

Наоколо нямаше и следа от чудовища. Не вилнееше буря.

През прозорците на стаята ми надничаха първите лъчи на слънцето.

За миг като че ли по стъклото мина сянка – сянка в човешка форма, – но на вратата се почука и мама изви-ка:

– Пърси, закъсняваш!

Сянката изчезна.

Сигурно ми се беше сторило. Все пак апартаментът ни бе на петия етаж, а аварийното стълбище беше толкова прогнило, че никой не би се осмелил да се изкачи по него. Да, най-вероятно само ми се беше сторило.

– Побързай, скъпи – обади се отново мама. – Днес е последният ден от учебната година. Радваш се, нали? Този път успя!

– Идвам – измърморих.

Бръкнах под възглавницата. Пръстите ми стиснаха химикала, с който не се разделях никога. Дори докато спях! Извадих го и прочетох надписа на старогръцки върху него: Анаклусмос. Въртоп.

Понечих да сваля капачката, но нещо ме възпря. Не бях използвал меча от толкова отдавна...

А и освен това, след като разбих скрина с порцелановия сервиз с едно копие, мама ме накара да обеща да не си играя с опасни оръжия в апартамента. Оставих Въртоп на шкафчето и се измъкнах от леглото.

Облякох се бързо. Опитвах се да не мисля за кошма-

ра, чудовищата и сянката на прозореца ми.

„Трябва да се измъкна! Трябва да ги предупредя!“

За какво говореше Гроувър?

Докоснах гърдите си със събрани три пръста – палец, показалец и среден – на дясната ръка и след това ги тръснах настрани – дъвен жест за прогонване на злото, който Гроувър ми беше показал.

Сънят ми не можеше да е истина.

Последният ден от учебната година. Мама беше права, трябваше да се радвам. За първи път в живота си бях изкарал цяла година в едно училище, без да ме изключат. Без странни случки. Без сбивания в класната стая. Без учители, които се превръщат в чудовища и се опитват да ме убият с отровни сандвичи и избухливи домашни. Утре заминавах за най-страхотното място на света – лагера на децата на боговете.

Оставаше ми само един ден. Едва ли и на мен ми беше по силите да го прецакам.

Както обикновено, дори и не подозирах колко греша.

За закуска мама беше приготвила сини гофрети и сини яйца. Тя винаги отбелязваше специалните поводи със синя храна. Вероятно така изразяваше убеждението си, че всичко е възможно. Пърси може да мине в осми клас. Гофретите може да са сини. Ей такива малки чудеса.

Седнах на масата да закуся, а мама се хвана да измие чиниите. Беше облечена в работната си униформа – синя пола и блуза на червено-бели райета. Така бяха длъжни да се обличат всички продавачки в магазина за бонбони, в който работеше. Дългата ѝ кафява коса беше вързана

на опашка.

Гофретите бяха вкусни, но явно не им се бях нахвърлил с обичайния си апетит, тъй като мама ме погледна и се намръщи.

– Добре ли си, Пърси?

– Да.

Но тя винаги познаваше, когато нещо ме притесняваше. Избърса ръцете си и се настани срещу мен.

– Училището или...

Нямаше нужда да довършва изречението. Знаех за какво ме пита.

– Мисля, че Гроувър е загазил – отвърнах аз и ѝ разказах съня.

Мама облиза устни. Не говорехме често за другата страна на живота ни. Опитвахме се да живеем нормално, доколкото беше възможно, но тя знаеше за Гроувър.

– Няма защо да се тревожиш, скъпи – рече мама. – Гроувър вече е голям сатир. Ако му се е случило нещо, със сигурност ще ни се обадят... от лагера. – При произнасянето на последната дума раменете ѝ се напрегнаха.

– Какво криеш от мен? – попитах.

– Нищо. Чуй, имам предложение за теб. Следобед ще отпразнуваме края на учебната година. Ще ви заведе с Тайсън в „Рокфелер Сентър“, в любимия ти магазин за скейтборд.

О, колко изкушаващо звучеше! Парите вечно не достигаха. Заради вечерните лекции на мама и таксата за моето частно училище, не можехме да си позволим глестотии като купуването на скейтборд. Но въпреки това долових някакво притеснение в гласа ѝ.

– Чакай малко! Нали довечера трябваше да си приготвям багажа за лагера?

Тя завъртя кърпата в ръцете си.

– Ами, скъпи... Снощи ми се обади Хирон.

Сърцето ми отиде в петите. Хирон беше директорът по учебната част на лагера. Щом ѝ се беше обадил, значи се беше случило нещо сериозно.

– И какво ти каза?

– Той смята, че може да е опасно да отидеш там точно сега. Предлага да почакаш малко.

– Да почакам ли? Как така ще е опасно? Нали съм син на Посейдон? Лагерът е единственото място на земята, където ще съм на сигурно място!

– По принцип е така, скъпи. Но заради проблемите...

– Какви проблеми?

– Пърси... Съжалявам. Надявах се да поговорим за това следобеда. Не мога да ти го обясня сега. Вероятно дори и самият Хирон не би могъл. Всичко се случи толкова внезапно...

Главата ми бучеше. Как така не можеше да отида в лагера? Стотици въпроси напиреха в устата ми, но в този миг часовникът в кухнята оповести, че е станало и половина.

Мама изглеждаше едва ли не облекчена.

– Седем и половина, скъпи. Трябва да тръгваш. Тайсън ще те чака.

– Но...

– Ще поговорим следобед, Пърси. Хайде, ще закъснееш за училище.

Изобщо не ми беше до ходенето на училище, но по очите ѝ познавах, че ако я притиснех още малко, щеше да се разплаче. Освен това беше права за Тайсън. Ако закъснеех за срещата ни в метрото, щеше да се притесни. Беше го страх да пътува сам.

Събрах си нещата, но на прага се спрях.

– Мамо, тези проблеми в лагера... Възможно ли е да имат нещо общо със съня ми за Гроувър?

Тя избягна погледа ми.

– Ще поговорим следобед, скъпи. Тогава ще ти обясня... доколкото мога.

Измърморих недоволно и се спуснах тичешком по стълбите, за да хвана трамвая.

Нямах представа, че обещаният ни разговор никога нямаше да се състои.

Нито пък, че щеше да измине много време, преди отново да се прибера у дома.

Щом изскочих навън, погледът ми се спря на сградата отсреща. Стори ми се, че зърнах тъмна сянка – човешки силует на фона на тухлената стена. В следващия миг тя трепна и изчезна.

ПРОЧЕТИ ОЩЕ ОТ Рик Риърдън

ПЪРСИ ДЖАКСЪН И БОГОВЕТЕ НА ОЛИМП

Похитителят на мънии
Морето на чудовищата
Проклятието на титана
Битката за Лабиринта
Последният олимпийец

Похитителят на мънии, Романът в комикс
Морето на чудовищата, Романът в комикс (юни 2022)
Проклятието на титана, Романът в комикс (юли 2022)
Битката за Лабиринта, Романът в комикс (август 2022)
Последният олимпийец, Романът в комикс (септември 2022)

Досиетата на героя
Поверително от Лагера на нечистокръвните
(заедно с ГЕРОИТЕ НА ОЛИМП и ИЗПИТАНИЯТА НА АПОЛОН)
Гръцките герои на Пърси Джаксън
Гръцките богове на Пърси Джаксън

ГЕРОИТЕ НА ОЛИМП

Изчезналият герой
Синът на Нептун
Знакът на Атина
Домът на Хадес
Кръвта на Олимп

Дневниците на героя

ХРОНИКИТЕ НА КЕЙН

Червената пирамида
Огненият престол
Сянката на змея

Полубогове и магьосници
(заедно с ПЪРСИ ДЖАКСЪН И БОГОВЕТЕ НА ОЛИМП)
Наръчник на магьосника от Бруклин

МАГНУС ЧЕЙС И БОГОВЕТЕ НА АСГАРД

Мечът на лятото
Чукът на Тор
Корабът на мъртвите

9 от Деветте свята
Хотел „Валхала“ (юли 2022)

ИЗПИТАНИЯТА НА АПОЛОН

Скритият оракул
Тъмното пророчество
Пламтящият лабиринт
Гробницата на титана
Кулата на Нерон

СТРОГО СЕКРЕТНО ОТ ЛАГЕР „ЮПИТЕР“

ДЪЩЕРЯ НА ДЪЛБИНИТЕ